

[A. Chr. Christensen.]

A er det vestligste, B er det mellemste og C det østligste, nemlig Distriktet fra Løgstør til Hals.

Der har stadig været klaget over de indskrænkende Bestemmelser, som findes for Fiskeriet i den Del af Limfjorden, men det har rigtignok altid været Fiskerne andre Steder fra og særlig fra den vestlige Del af Fjorden, der har klaget. Jeg maa mene, at det var en meget uheldig Bestemmelse, at man ophævede Laasningen for den østlige Del, altsaa frigav Fiskeri med Aalevaad fra 1. Maj til 14. Oktober, en Bestemmelse, som ogsaa er opretholdt i det foreliggende Lovforslag. Det har været til stor Gene for Fiskeriet deroppe og sikkert ogsaa til Skade for de faststaaende Redskaber og en meget tvivlsom Fordel for dem, som har drevet dette Fiskeri.

Sagen er, at i det meget smalle Vand mellem Løgstør og Hals er der en stor Mængde faststaaende Redskaber, og Ruserækkerne staar saa tæt ved hinanden, at det faktisk er umuligt at fiske med Aalevaad, naar man skal holde sig i den lovbestaaende Afstand fra de faststaaende Ruserækker. Men ikke desto mindre foregaar dette uheldige Fiskeri i stor Stil oppe i Limfjorden, og det paa en Maade, som vist ikke kan benævnes med andet Ord end Trawlfiskeri, idet der slæbes eller trækkes indad mod Land tæt op imod de faststaaende Redskaber, som derved i mange Tilfælde beskadiges.

Naar nu dette ganske særlig foregaar om Natten i den Tid, Aaletrækket finder Sted, er det ikke underligt, at vore Fiskere deroppe føler sig i høj Grad brøstholdne og har indsendt Klager derover baade til Fiskerikontroløren i Aalborg og til Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse. Og det kan jo heller ikke andet end være til Skade for Fiskeriet, idet der slæbes en Mængde Smaafisk sammen, som, naar de bliver halet op i Baaden for hvert Dræt og faar Lov at ligge dør, til man er færdig med Fiskeriet, i Virkeligheden er halvt eller helt døde, saa det næsten er unyttigt at kaste dem ud.

Det er ogsaa meningsløst først at give Fiskerne Regler for, hvorledes de skal sætte deres Ruserækker paa lovlige Vis, og saa i samme Lov sige til Vaadfiskerne: Nu kan I fiske derimellem.

Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som faar med Lovforslagets videre Behandling at gøre, at vi vender tilbage til den Bestemmelse, som fandtes i Loven af 1907, hvorefter det kun var tilladt at

bruge Aalevaad i to Maaneder, 15. Juni—15. August — det er den Tid af Aaret, hvor der findes de færreste faststaaende Redskaber i Fjordens østligste Del —, eller at man indskrænker Tilladelsen til at gælde 1. Maj—1. August. Saa kunde man dog i nogen Maade skaane de faststaaende Redskaber, og Fiskeri med faststaaende Redskaber er absolut det mindst skadelige af alt Fiskeri.

Jeg savner i Lovforslaget faste og koncise Bestemmelser for Maskevidden baade for de faststaaende og de flydende Redskaber. I 1917 gik man til paa en vis Maade at ophæve Bestemmelsen om Maskevidden for de faststaaende Redskaber i Limfjorden. Udviklingen gaar jo i Retning af, at Fiskerne skal have Lov til at fiske, med hvilket som helst Redskab de ønsker, paa hvilken som helst Plads de ønsker, og paa hvilken som helst Tid af Aaret de ønsker — det er vist i korte Træk, hvad mange Fiskere ønsker. Jeg tror dog, at de fleste Fiskere deroppe er enige om, at netop Bestemmelsen om Maskevidden for de faststaaende Redskaber har bidraget væsentligt til det betydelige, stadig voksende Fiskeri i Limfjorden. Jeg vil derfor henlede Udvalgets Opmærksomhed ogsaa herpaa.

Jeg vil gerne supplere det foregaaende med nogle Udtalelser af den forrige Fiskerikontrolør i Aalborg, Hr. Redsted, som i 20 Aar har kendt og fulgt Fiskeriet i Limfjorden. Han udtaler ifølge Fiskerikommissionens Betænkning af 1903, Bilag Nr. 5, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Limfjordsfiskeriet er et saa stort, mangeartet og fremadgaaende Fiskeri, at det staar som Danmarks bedste og rigeste Fjordfiskeri og repræsenterer en Indtægt sidste Aar af 1 270 647 Kr.“ — jeg indskyder den Bemærkning, at det var i 1902, vi er nu oppe paa 2,6 Mill. Kr. —

„(Jeg skal hertil bemærke, at Statistikken udarbejdes af Kontrollen og, tror jeg, er fuldt paalidelig i alle Retninger, idet hele Kontrollen ved daglige Optegnelser paa alle Fiskepladser til enhver Tid formaar at afgive Øjeblikkets Status — og til Slut konfereres Kontrollens Optegnelser med Eksportørernes Bøger m. m.) foruden Østersfiskeriet, der kan give en Indtægt af ca. 120 000 Kr. ved Salg af 2 Millioner Østers.“

Saa gaar Hr. Redsted over til — i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Ludvigsen — at kalde Limfjordsloven en god Lov. Han siger: